

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Lucie PROCHÁZKOVÁ

Obor: ČJ - D

Název práce v českém jazyce: Srovnávací analýza : Virginia Woolfová Paní Dallowayová a Michael Cunningham Hodiny

Název práce v anglickém jazyce: Comparative analysis: Virginia Woolf Mrs.Dalloway and Michael Cunningham Hours

Vedoucí práce: doc. PhDr. Tomáš Kubíček, Ph.D.

Oponent práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Lucie Procházková si pro svou bakalářskou práci zvolila originální a podnětné téma; slouží jí ke cti, že se nezalekla ikonického textu modernistické prózy, k jehož podstatě hodlá proniknout prostřednictvím jeho porovnání s nedávným bestsellerem amerického prozaika Michaela Cunninghama, vzniknuvším jako velmi těsná variace na toto proslulé dílo V. Woolfové. Nápad je to bezesporu výtečný, jeho realizace však nesnadná, neboť předpokládá schopnost ovládat poměrně subtilní analytické nástroje, opírající se zejména o poznatky moderní naratologie a značnou interpretační zkušenost.

Autorka věnuje největší pozornost postavám obou románů; proti tomu nelze nic namítat, neboť u tohoto typu prózy s oslabenou dějovostí a subjektivně nahlíženým časoprostorem jsou postavy klíčovým aspektem konstruovaného fikčního světa. Autorka se však podle mého názoru příliš obšírně věnuje jejich základním charakteristikám (spojeným s převyprávěním jejich osobního příběhu) a už daleko méně tomu, co přitom deklaruje jako typický rys próz V. Woolfové, totiž procesu jejich utváření prostřednictvím konfrontace různých hledisek. Natož aby tento způsob výstavby postav porovнала s tím, jež volí Cunningham. Zachovává tuto techniku? Zjednodušuje ji ve snaze vyjít vstříc široké čtenářské obci, pro niž jsou texty V. Woolfové příliš komplikované a nejednoznačné? Autorka konstatuje, že jeho postavy postrádají plasticitu, ale je to pouhé tvrzení bez patřičných dokladů a argumentace.

Absenci podrobnějšího porovnání pretextu s posttextem (slibovaného ostatně i titulem) považuji za základní nedostatek práce. Tím víc, že závěrečné shrnutí, obsahující pozoruhodná zjištění (např. o poměru explicitnosti a implicitnosti, či o rozdílné práci s časem), svědčí o nesporné autorčině schopnosti tento rozdíl vystihnout; s. 47-49 považuji právě proto za klíčové, neboť jde o pregnantní shrnutí rozdílného přístupu obou prozaiků vzhledem k předpokládané čtenářské obci - ovšem bez předchozí dostatečně validní srovnávací analýzy.

Velmi zdařilé jsou rovněž obě podkapitoly věnované kompozici; naznačují, že autorka se měla (namísto zbytečně obšírného popisu postav) podrobněji věnovat narativním technikám obou autorů (tempu střídání hledisek, přeskokům mezi časovými rovinami apod.), neboť právě ony podle mého názoru určují míru čtenářské schůdnosti obou děl. Na druhou stranu kapitola o časoprostoru v Paní Dallowayové se mi zdá poněkud podinterpretovaná (na rozdíl od pěkně vystiženého časoprostoru v Hodinách).

Závěry stran odlišnosti obou děl z hlediska čtenářské náročnosti (a uměleckých ambicí?) se dotýkají obecnějšího problému koexistence uměleckého experimentu a tzv. literatury středního proudu (v angloamerické tradici často označované jako midcult). Autorka vnímá Cunninghamovu návaznost na proslulý titul anglické spisovatelky jako parazitování, těžící ze snobismu jisté části veřejnosti, jež díla Woolfové sice číst nehodlá, avšak povědomí o nich vnímá jako důležitou součást kulturního kapitálu. Sama však uvádí, že pro některé čtenáře mohou být Hodiny cestou k seznámení se s autentickými texty V. Woolfové. Zdá se tedy, že věc je složitější než aby ji mohlo postihnout morální rozhořčení nad komerčním vytěžováním špičkového slovesného umění. Svědčí to o tom, že práce Lucie Procházkové patří k těm přemýšlivým a že přináší řadu podnětných zjištění, otevírajících otázky nemalé důležitosti

V Praze dne 1.6.2013

.....

Podpis